

Gynækolog og obstetrikker
Christine Felding

sundhed@soendag.dk

Christine Felding

NÅR DU SIGER NEJ TAK TIL EN SKOVTUR ...

Hun turde heller ikke besøge og overnatte hos sine børn, fordi hun var bange for at tisse i deres seng.

Tørre slimhinder, blærebetændelse eller muskelknuder. Her i brevkassen fokuserer jeg ofte på de gener, du kan få i underlivet, og hvordan de kan behandles. For det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg er stor tilhænger af, at du går til gynækolog, så du kan få den hjælp, du har behov for. Men et er de primære symptomer, som jeg ofte har beskrevet, noget andet er, at nogle af de vanskeligheder, du kan slås med i bunden, også kan påvirke dit sociale liv som sådan, hvis du ikke får gået til lægen i tide og får en henvisning til gynækolog.

Jeg kender til mange kvinder, der lider af inkontinens, hvor det begrænser deres lyst til at ses med veninden eller til at tage på udflugter. Jeg kender sågar til kvinder, der helst ikke vil uden for en dør af frygt for at komme til at tisse i bukserne, selv om de har Tenabind på. Eksempelvis kom en kvinde højt oppe i alderen til mig, fordi hun tissede i bukserne, hvilket gjorde, at hun stort set ikke gik uden for sit hjem. Hun turde heller ikke besøge og overnatte hos sine børn, fordi hun var bange for at tisse i deres seng.

Og hun er ikke alene. Problemer med inkontinens er meget almindelige, når man kommer op i alderen, specielt urge-inkontinens (når man skal, så skal man), og det er meget almindeligt, at man går med det selv alt for længe – desværre – for ud over at det er besværligt og frustrerende, kan det altså påvirke din lyst til at besøge venner og familie. Og det betyder jo alverden for os alle at blive fyldt op med energi og grin og snakke sammen med mennesker, man holder af. Det giver velvære og livslyst, så lad ikke din inkontinens spolere dit sociale liv. Med inkontinens er der jo desuden også det problem, at det lugter, og det kan jo være en bremse på sexlivet, fordi man er bange for at

komme til at tisse i kampens hede. Og i det hele taget er det jo netop lugten, mange er bange for, fordi det påvirker det sociale liv – det er ubehageligt at føle, at man lugter, selv om det faktisk sjældent er tilfældet, for bleer kan ofte suge det på effektiv vis.

Så er der også lichen sclerosus, som er en hudsygdom, som ofte optræder i skridtet i form af hvide, perlemorsagtige forandringer, mens slimhinderne skrumper. Det starter med kløe og svie, men bliver værre med tiden, hvor der bl.a. kommer sårddannelser, og de små kønslæber forsvinder. Jeg har ikke tal på, hvor mange kvinder der har gået med det uendeligt længe, før de kommer til gynækolog, sandsynligvis fordi de først skal til lægen og synes, det er pinligt at fortælle om svie, kløe og forandringer i bunden. Og når kvinderne så endelig kommer til mig, siger jeg: "Hvor længe har det stået på?", og så siger de: "Jaaa, et par år". Når jeg så kigger dernede, ser det helt forfærdeligt ud. De har trukket den så længe, så de hverken kan sidde eller gå – og det er jo klart, at det også giver problemer for dit sociale liv. Du tager nok ikke lige til familiefest eller går en tur i skoven, når det klør og svier helt vildt.

Hvorfor har vi egentlig så svært ved at gå til lægen med noget, som er så enerverende – også socialt? Måske fordi dengang mange af os, der er oppe i årene, var unge, talte man ikke med lægen om underlivet, og det var flovt at rende til lægen med den slags småting. Og det, man har lært i de unge år, hænger desværre ofte ved! Det kan også være, at nogen tror, det ikke kan behandles, men lichen sclerosus kan behandles med binyrebarkhormon, og inkontinens kan i mange tilfælde behandles, og i andre tilfælde kan det i hvert fald lindres. Så af sted til lægen, hvis du har symptomer – det bliver din veninde og familie også glade for.